

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1643/2554

พนักงานอัยการจังหวัดนครราชสีมา โจทก์ นายวิโรจน์ กำพลรัตน์ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 68

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตามพฤติการณ์ที่ผู้ตายยื่นร้องตะโกนด่าอยู่หน้าบ้านแล้วจำเลยที่ 2 ออกไปแย่งอาวุธปืนแล้วตีศีรษะผู้ตายโดยแรงทันที แม้ข้างศพผู้ตายจะมีมีดปลายแหลมตกอยู่โดยจำเลยที่ 2 อ้างว่าเมื่อแย่งอาวุธปืนจากผู้ตายแล้วผู้ตายชักอาวุธมีดจะแทงจำเลยที่ 2 แต่การที่จำเลยที่ 2 ตะโกนว่า "ทนนไหวแล้วโว้ย" แล้ววิ่งเข้าไปแย่งอาวุธปืนจากผู้ตายอันมีลักษณะเหมือนจะทำร้ายผู้ตาย จึงมีสภาพเหมือนจำเลยที่ 2 สมควรใจเข้าไปวิวาทกับผู้ตาย ไม่อาจยกเอาการป้องกันสิทธิของตนขึ้นอ้างเพื่อลบล้างความผิดของตนได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83, 288 ribs ของกลาง จำเลยที่ 1 ให้การปฏิเสธ จำเลยที่ 2 ให้การต่อสู้อ้างเหตุป้องกัน ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 2 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ลงโทษจำคุก 15 ปี คำรับของจำเลยที่ 2 ในชั้นสอบสวนเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 7 ปี 6 เดือน ribs ของกลาง ยกฟ้องจำเลยที่ 1 จำเลยที่ 2 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืน จำเลยที่ 2 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้วข้อเท็จจริงรับฟังได้เป็นยุติในเบื้องต้นว่า ในคืนเกิดเหตุจำเลยที่ 2 กับพวกตีมสุรากันที่บ้านของจำเลยที่ 2 ผู้ตายมีอาการเมาสุราได้ตะโกนด่าและร้องทำทนายอยู่หน้าบ้านของจำเลยที่ 2 แล้วกลับไป หลังจากนั้นผู้ตายกลับมาตะโกนด่าและร้องทำทนายอีก โดยถืออาวุธปืนลูกซองยาวมาด้วย จำเลยที่ 2 ได้ออกไปแย่งอาวุธปืนแล้วใช้พานท้ายปืนตีศีรษะของผู้ตายจนถึงแก่ความตาย มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 2 ว่า การกระทำของจำเลยที่ 2 เป็นการป้องกันตัวโดยพอสมควรแก่เหตุหรือไม่เห็นว่า การป้องกันต้องเป็นไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 68 ได้ความตามคำให้การชั้นสอบสวนของจำเลยที่ 1 ตามเอกสารหมาย จ. 16 ว่าเมื่อผู้ตายมาตะโกนร้องทำทนายอยู่หน้าบ้าน โดยมีได้แสดงอาการจะบุกเข้าไปทำร้ายบุคคลในบ้าน ลักษณะของผู้ตายเป็นการตะโกนด่าและทำทนายอยู่นอกบ้าน แม้จะใช้อาวุธปืนส่ายไปมา แต่ก็ไม่มีท่าทีจะใช้อาวุธปืนยิง จำเลยที่ 1 ได้ยินเสียงร้องตะโกนว่า "ทนนไหวแล้วโว้ย" ก่อนจะได้ยินเสียงตีศีรษะผู้ตาย ได้ความตามคำเบิกความของนายวุฒิชัย นายสงกรานต์ และคำให้การชั้นสอบสวนของนายสายชล ตามเอกสารหมาย จ. 12 สอดคล้องกันว่า เมื่อผู้ตายมายืนร้องด่าและทำทนาย จำเลยที่ 2 ได้ออกไปจากบ้านแล้วมีเสียงตีศีรษะผู้ตาย บุคคลที่จำเลยที่ 1 ได้ยินเสียงตะโกนว่า "ทนนไหวแล้วโว้ย" จึงเป็นเสียงของจำเลยที่ 2 เพราะเป็นเพียงบุคคลเดียวที่ออกจากบ้านไปยังผู้ตาย แล้วในทันใดก็ได้ยินเสียงตีศีรษะผู้ตาย นายสงกรานต์เบิกความว่าเมื่อจำเลยที่ 2 ออกไปจากบ้านไปยังผู้ตายก็ได้ยินเสียงดังโพละ ซึ่งดังมาก เมื่อพิจารณาประกอบความเห็นของแพทย์หรือพนักงานแยกธาตุ เอกสารท้ายฟ้อง ผู้ตายกะโหลกศีรษะแตก ตามภาพถ่ายหมาย จ. 6 แสดงว่าเป็นการตีโดยแรง พฤติการณ์

ที่ผู้ตายยื่นร้องตะโกนด่าอยู่หน้าบ้านแล้วจำเลยที่ 2 ออกไปแย่งอาวุธปืนแล้วตีศีรษะผู้ตายโดยแรง
ทันที แม้ข้างศพผู้ตายจะมีมีดปลายแหลมตกอยู่ตามภาพถ่ายหมาย จ. 6 โดยจำเลยที่ 2 อ้างว่า เมื่อ
แย่งอาวุธปืนจากผู้ตายแล้วผู้ตายชักอาวุธมีดจะแทงจำเลยที่ 2 แต่การที่จำเลยที่ 2 ตะโกนว่า
"ทนไม่ไหวแล้วโว้ย" แล้ววิ่งเข้าไปแย่งอาวุธปืนจากผู้ตาย อันมีลักษณะเหมือนจะทำร้ายผู้ตาย จึงมี
สภาพเสมือนจำเลยที่ 2 สมควรใจเข้าไปวิวาทกับผู้ตาย กรณีจึงไม่อาจยกเอาการป้องกันสิทธิของตน
ขึ้นอ้างเพื่อลบล้างความผิดของตนได้ ฎีกาของจำเลยที่ 2 ฟังไม่ขึ้น" พิพากษายืน

องค์คณะ

นพพร โพธิ์รังสียากร · ชินวิทย์ จินดา แต้มแก้ว · สุทธิโชค เทพไตรรัตน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1643/2554>